

ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Πρόγραμμα δραστηριοτήτων 2020-21

Συντονισμός:
ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ

Τον Νοέμβριο του 2019 η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ συμπλήρωσε 10 χρόνια ζωής. Η επιβίωσή της σε μια περίοδο τρομακτικών κλυδωνισμών τής ελληνικής κοινωνίας, μιας υλικής και πνευματικής αιμορραγίας που δεν άφησε κανένα στρώμα ανεπηρέαστο, ήταν ένα επίτευγμα το οποίο χρωστά στην ανυποχώρητη συμπαράσταση των μελών, των συνεργατών, των φίλων και των μαθητών της, προς τους οποίους οφείλει ένα θερμό ευχαριστώ. Σε αντάλλαγμα, δίνει την υπόσχεση να συνεχίσει το έργο της με την ίδια προσήλωση και συνέπεια, σύμφωνα με την δηλωμένη της πρόθεση να παραμείνει ένα εναλλακτικό, ανεξάρτητο τόσο από την αγορά όσο και από το κράτος, ανάχωμα του πολιτισμού: μια νησίδα ψυχικής και πνευματικής αντίστασης στην επελαύνουσα βαρβαρότητα — και ειδικότερα σήμερα, στην απειλή του υγειονομικού ολοκληρωτισμού και στην ιατρικοποίηση του δημόσιου βίου. Με τα περιορισμένα της μέσα θα συνεχίσει τις προσπάθειες να καλύψει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος του πεδίου των λεγόμενων Ανθρωπιστικών Σπουδών, που βρίσκονται σε διαρκή συρρίκνωση παγκοσμίως στα πλαίσια του τεχνοκρατικά προσανατολισμένου «δημόσιου» πανεπιστημίου, και παραμένει ανοιχτή σε νέες δραστηριότητες και ιδέες οι οποίες θα μπορούσαν να προταθούν καθ' οδόν και να υλοποιηθούν από τα μέλη της ή από νέους συνεργάτες. Τέτοιες δραστηριότητες, τα προγράμματα και συνοδευτικό επιμορφωτικό υλικό αναρτώνται σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς μέσω από το blog της (ediasp.blogspot.com).

Ξεκινώντας και φέτος, όπως συνήθως, τον ετήσιο κύκλο των επιμορφωτικών της δραστηριοτήτων στη έδρα της **Αριστοτέλους 47-49, 2ος όροφος, γρ. 14** (Πλατεία Βικτωρίας), προγραμματίζει για την περίοδο 2020-21 τις ακόλουθες σειρές:

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ
210.3459578, fterzakis@hotmail.gr

I. Εισαγωγή στην ιστορία τής φιλοσοφίας – κύκλος β': νεότερη φιλοσοφία*

- 1-2. Αραβικός πολιτισμός και φιλοσοφία.
3. Σχολαστική, και η νομιναλιστική επανάσταση.
4. Νομιναλισμός. Η έννοια της Αναγέννησης.
5. Αναγεννησιακός ουμανισμός.
6. Φιλοσοφικά και κοσμολογικά ρεύματα στην Αναγέννηση.
7. Η νέα επιστήμη. Η Μεταρρύθμιση.
8. Πολιτικές φιλοσοφίες στον 17^ο αιώνα. Χομπς.
9. Καρτέσιος και Πασκάλ.
- 10-11. Σπινόζα.
12. Μαλμπράνς και Λάιμπνιτς.
13. Ο βρετανικός εμπειρισμός.
14. Γαλλικός διαφωτισμός.
15. Ζαν-Ζακ Ρουσσώ.
- 16-18. Καντ.
19. Φίχτε· Σέλλινγκ.
- 20-22. Χέγκελ.

II. Η εξέλιξη των πολιτικών θεωριών στη Δύση*

1. Η έννοια του πολιτικού.
2. Οι απαρχές τής πολιτικής δραστηριότητας στο πλαίσιο της ελληνικής πόλεως. Οι Σοφιστές.
3. Πλάτων, Θουκυδίδης, Ξενοφών και η παρακμή του πολιτικού παραδείγματος.
4. Η πολιτική ως αξιακή-κανονιστική θεωρία: Αριστοτέλης και Αλ-Φάραμπι.
5. Η νεωτερική αντίληψη της πολιτικής:

Κάθε Τρίτη,
από 3-11-2020,
ώρα 8.00' -10.00' μ.μ.
Διάρκεια: 22
συναντήσεις (44 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 400 ευρώ

* Για όσους ενδιαφέρονται, ο κύκλος θα μεταδίδεται και διαδικτυακάς.

Κάθε Τετάρτη,
από 4-11-2020,
ώρα 8.00' -10.00' μ.μ.
Διάρκεια: 22
συναντήσεις (44 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 400 ευρώ

* Για όσους ενδιαφέρονται, ο κύκλος θα μεταδίδεται και διαδικτυακάς.

- Μακιαβέλι, Λούθηρος και οι πρώιμες θεωρίες τού φυσικού δικαίου.
6. Τόμας Χομπς και Μπαρούχ Σπινόζα.
 7. Ο Τζων Λοκ και η γένεση του φιλελευθερισμού.
 8. Η Αμερικανική Επανάσταση και το φεντεραλιστικό πνεύμα.
 9. Ο Ρουσσώ και η Γαλλική Επανάσταση.
 10. Η διαμάχη για τον ρεπουμπλικανισμό. Ιμμάνουελ Καντ.
 11. Φίχτε, Χέγκελ και η γερμανική ενοποίηση. Το νόημα του εθνικισμού.
 12. Ο Μαρξ και το εργατικό κίνημα.
 13. Η αναρχική κληρονομιά.
 14. Το πρόβλημα των αξιών στην πολιτική: Μαξ Βέμπερ και Βιλφρέντο Παρέτο.
 15. Κρίση τού φιλελευθερισμού και ολοκληρωτική θεωρία τού κράτους: Καρλ Σμιτ και Τζοβάνι Τζεντίλε. Όσβαλντ Σπένγκλερ.
 16. Η αντίδραση στον «ολοκληρωτισμό» και η Σχολή τής Φραγκφούρτης.
 17. Πέρ' από τον μαρξισμό: Κ. Παπαϊωάννου, Κ. Καστοριάδης και η θεωρία τής αυτονομίας.
 18. Ο Αλτουσέρ και ο «ευρωκομμουνιστικός» συμβιβασμός. Ο Μισέλ Φουκώ και η «μικροφυσική τής εξουσίας».
 19. Χάνα Άρεντ, Πούργκεν Χάμπερμας και η αναδιαπραγμάτευση της δημοκρατίας. Ο Τζων Ρόουλς και η «θεωρία τής δικαιοσύνης».
 20. Παγκοσμιοποίηση και κρίση στη μετάβαση προς τον 21ο αιώνα. Οι επίγονοι της ιταλικής «αυτονομίας» (Νέγκρι, Βίρνο). Τζόρτζο Αγκάμπεν.
 21. Αντι-παγκοσμιοποίηση, και οι δυσκολίες μιας θεωρίας των σύγχρονων κοινωνικών κινημάτων.
 22. Οι φονταμενταλισμοί.

Ο **ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ** γεννήθηκε το 1959 στην Πάτρα. Έχει εργαστεί πολλά χρόνια στον χώρο του βιβλίου (ως εκδότης, επιμελητής σειρών και μεταφραστής), κι ερευνητικά, στο πλαίσιο σεμιναρίων, σε διάφορους τομείς των Επιστημών του Ανθρώπου. Από το 1992 ως το 2001 συνδιοργάνωσε το ανεξάρτητο Θρησκευολογικό Σεμινάριο που το 1997 οδήγησε στη δημιουργία της Εταιρείας Θρησκευολογικών Ερευνών, και ήταν από τους βασικούς συντάκτες τού *Θρησκευολογικού Λεξικού* στα Ελληνικά Γράμματα. Έχει επίσης διδάξει μετάφραση φιλοσοφίας στο Αγγλικό Τμήμα του Ευρωπαϊκού Κέντρου Μετάφρασης

(ΕΚΕΜΕΛ). Έχει δημοσιεύσει μεγάλο αριθμό δοκιμών και κριτικών σε πολλά περιοδικά και συνεργαστεί κατά περιόδους ως βιβλιοκριτικός με τις εφημερίδες *Ελευθεροτυπία* και *Καθημερινή*. Από το 2005 παραδίδει σειρές μαθημάτων (φιλοσοφίας, πολιτικής θεωρίας, αισθητικής, συγκριτικής θρησκευολογίας και ψυχαναλυτικής/ανθρωπολογικής θεωρίας) στο πλαίσιο της Εταιρείας Διαπολιτισμικών Σπουδών. Το εκτεταμένο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνει δοκίμια, ποίηση και ταξιδιωτική πρόζα (βλ. αναλυτική εργοβιογραφία στο www.fotisterzakis.gr).

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Τα κείμενα, οι στοχαστές, οι διαμάχες

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ
6955 471893, liviergr@yahoo.gr

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ, ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ

Από τον αρχαίο δήμο ως τις ψηφιακές κοινότητες

«Όσο τα έθνη μιλούν, οι πόλεις πράττουν». Στον καιρό της παγκοσμιοποίησης, πολλές μεγάλες πόλεις αρχίζουν να αυτονομούνται από τα εθνικά τους κράτη και να υποκαθιστούν ορισμένες λειτουργίες τους, αξιοποιώντας προνομιακά προγράμματα και ανταλλάσσοντας μεταξύ τους τεχνογνωσία και «έξυπνες λύσεις». Καθώς αποκόβονται από τις μικρότερες πόλεις και τις επαρχίες της χώρας, επαναλαμβάνουν ίσως μοιραία το ιστορικό λάθος των πρωτοποριακών εκείνων μεσαιωνικών πόλεων που άφησαν πίσω τους τους «καθυστερημένους» πληθυσμούς της υπαίθρου, στα χέρια φεουδαρχών και βασιλιάδων — και το πλήρωσαν στο τέλος ακριβά. Με αυτό το έναυσμα, το σεμινάριο θα ανατρέξει στην ιστορία της πόλης, και μαζί των σκέψεων και οραματισμών που τη συνόδευσαν, από την αρχαιοελληνική πόλιν του Περικλή, αλλά και του Πλάτωνα, μέχρι τα ευρωπαϊκά κέντρα της νεότερης εποχής και τις παγκόσμιες μητροπόλεις του σύγχρονου κόσμου, ή ακόμη τις μετα-πόλεις του κυβερνοχώρου (χωρίς να παραβλέψει και τη νεοελληνική εμπειρία). Στόχος του, να ξετυλίξει έτσι, στο μέτρο του δυνατού, το αιγιματικό κουβάρι *πόλη-πόλεμος-πολιτική-πολιτισμός*.

1. Παγκοσμιοποίηση και πόλη: Προγράμματα, καινοτομίες και «ενάρετες πρακτικές» (πράσινα κτίρια, βιώσιμη πόλη κ.λπ.). Διπλωματία των πόλεων που παρακάμπτε τις εθνικές κυβερνήσεις. Δίκτυα «προχωρημένων»

Κάθε Παρασκευή,
από 5-2-2021,
6.30.00-9.30 μ.μ.
Διάρκεια: 12
συναντήσεις (36 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 170 ευρώ.

πόλεων σε απόσχιση από την «καθυστερημένη», αντιδραστική περιφέρεια (Μπρεβίλ). Ένα ιστορικό προηγούμενο: οι μεσαιωνικές πόλεις σε ρήξη με την υπαίθρο (Κροπότκιν).

2. Χώρος, πόλη, πολιτική – θεωρητικές προσεγγίσεις: Πλατωνική *χώρα* και αριστοτελικός *τόπος*. Η πόλη ως μαγνήτης και δοχείο (Μάμφορντ). Επικέντρωση και οριοθέτηση, τοπική και υπερτοπική οργάνωση, κοινότητες και δίκτυα. Εδαφικότητα και απεδαφικοποίηση (Ντελέζ – Γκουαταρί).
3. Ένα διαχρονικό υπόδειγμα: Η ελληνική *πόλις*. Ψυχή και πόλη στην πλατωνική *Πολιτεία*. Αθήνα: δημοκρατία και αρετές (Μακιντάυρ), ο δημόσιος χώρος των λόγων και των πράξεων (Άρεντ). Η γέννηση της τραγωδίας (Νίτσε), *θεατροκρατία* και *νόμοι* στον Πλάτωνα, οι μάζες από τον Διόνυσο στη Δίκη (Παπαϊωάννου). Πόλη, πόλεμος, πολιτισμός: από τον Επιτάφιο στο διάλογο Αθηναίων και Μηλίων.
4. Ελληνιστικές και ρωμαϊκές πόλεις: Αλεξάνδρεια και πολιτισμικός συγκρητισμός. Το μυστικό όνομα της Ρώμης. Η κοσμόπολη των Στωϊκών.
5. Από τις χωρικές κοινότητες στις μεσαιωνικές πόλεις: Η *Πολιτεία του Θεού* στον Αυγουστίνου. Κωνσταντινούπολη, βασιλεύουσα της Ανατολής και χριστιανική πρωτεύουσα της οικουμένης.
6. Από την Αναγέννηση στον Διαφωτισμό: Η *Ουτοπία* του Μορ. Η Φλωρεντία του Μακιαβέλι και η Γενεύη του Ρουσό.
7. Πόλη, κράτος, καπιταλισμός: Η Βενετία θαλασσοκράτειρα (Λέιν, Μηλιός). Κίνημα των περιφράξεων και αστική συγκέντρωση. Η γένεση της νεωτερικής πόλης (Βέμπερ). Ύπαιθρος και πόλη (Γουίλιαμς).
8. Η εμπειρία της πόλης: Η μοντέρνα ζωή στο Παρίσι του Μπωντλαίρ. Βιομηχανική Επανάσταση: Το Λονδίνο και η κατάσταση της εργατικής τάξης (Ένγκελς). Οι στοές, ο πλάνης και ο άνθρωπος του πλήθους (Μπένγιαμιν).
9. Αστικοποίηση: σιδηρόδρομοι και αυτοκινητόδρομοι, αστικά κέντρα και αχανή προάστια. Πόλοι

ανάπτυξης και ανισόμετρα ανάπτυξη. Μητροπόλεις, νέες πόλεις, κηπουπόλεις (Λε Κορμπυζιέ, Χάουαρντ, Μάμφορντ). Γειτονιές, εθνοτικές κοινότητες και γκέτο.

10. Νεο-αποικιοκρατία, Τρίτος και Τέταρτος Κόσμος: παράδοση και εκσυγχρονισμός, ανάπτυξη της υπανάπτυξης. Εξεγέρσεις και ταραχές – αστικές κινητοποιήσεις, αντάρτικο πόλεων. Το παράδειγμα των Κίτρινων Γιλέκων.
11. Νεοελληνικές πόλεις: Οι παροικίες στα Βαλκάνια και τη Μικρά Ασία (Τσουκαλάς). Θεσσαλονίκη, από την πολυεθνική αυτοκρατορία στο εθνικό κράτος (Μοσκόφ, Μαζάουερ). Αθήνα, μια υδροκέφαλη μεσογειακή πρωτεύουσα (Δοξιάδης, Κωνσταντινίδης, Πικιώνης, Μπυρζέλ). Επαρχιακές κωμοπόλεις, ορεινοί και νησιώτικοι οικισμοί, τουριστικά θέρετρα και εγκατάλειψη της υπαίθρου.
1. Μετα-πόλεις: Αστική ενδόρρηξη και παρακμή της πολιτειότητας (Μπούκτσιν). Τεχνολογία και χωροχρόνος – δικτύωση, μετάθεση, εξαύλωση (Κούλχας, Μπλωντριγιάρ, Βιρλιό). «Εξυπνες πόλεις» και ψηφιακές κοινότητες (Ζάκερμπεργκ). Εκλείψεις και μεταμορφώσεις των κοινών.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ σπούδασε πολεοδομία, περιφερειακή ανάπτυξη, γεωγραφία και νεοελληνική γραμματεία στο Λονδίνο, την Αθήνα και το Παρίσι. Έχει διευθύνει σεμινάρια επιμόρφωσης (Κέντρο Μελετών και Αυτομόρφωσης, 1982-86) κι έχει συμμετάσχει σε ερευνητικά προγράμματα αστικής ανάπτυξης (ΓΓΕΤ, 1988) και κοινοτικής οργάνωσης (ΜΙΑΤΕ, 1991). Το 1989 συνίδρυσε τις Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, όπου είναι υπεύθυνος σειρών και επιμελητής βιβλίων. Είναι επίσης ιδρυτικό μέ-

λος και υπεύθυνος σεμιναρίων της Εταιρείας Διαπολιτισμικών Σπουδών. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και, αργότερα, της Επιτροπής Καλλιτεχνικής Αξιολόγησης Σεναρίων του οργανισμού. Έχει δημοσιεύσει άρθρα για την πόλη, την πολιτική, τον πολιτισμό, την επικοινωνία και τον κινηματογράφο κι έχει επιμεληθεί την έκδοση Χρήστος Βακαλόπουλος, *Η ονειρική υφή της πραγματικότητας. Κείμενα για την επικοινωνία και τον πολιτισμό* (Εστία, 2005).

ΦΙΛΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ (I)*

ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
210.8655421, nikos.savvatis@gmail.com

Χτυπημένος από την «πανδημοποίηση», ο κινηματογράφος είδε την παραγωγή να ακινητοποιείται, τη διανομή να αποκοινωνικοποιείται, τους επαγγελματίες του να αποασχολούνται, τα μεγάλα φεστιβάλ να αποδιαρθρώνονται και το καινούργιο υλικό του να «απθωείται» στην καλύτερη περίπτωση σε ψηφιακές πλατφόρμες/οπτικοακουστικές υπεραγορές. Στο μεταβατικό διάστημα αυτής της αποανάπτυξης και μέχρι την αντιμετώπιση της κρίσης με θεραπείες μονιμότερες από τα σπασμωδικά μέτρα «κοινωνικής αποστασιοποίησης», η λογική της διανομής ανατράπηκε. Περιμένοντας καλύτερες ημέρες με γεμάτες αίθουσες, οι διανομείς περισσότερο από ποτέ αναδιπλώθηκαν κυρίως σε επανεκδόσεις παλιότερων ταινιών. Κι έτσι, σε μια χώρα όπου κινηματογραφική κουλτούρα πρακτικά σημαίνει την ανακύκλωση του «παλιού, καλού» εθνικού σινεμά από την τηλεόραση, για τους θεατές που βλέπουν ταινίες στις αίθουσες προέκυψε μια «παράπλευρη ωφέλεια»: η ευκαιρία —εν μέσω υγειοοικονομικής κρίσης— για έναν κάποιο αναστοχασμό της σχέσης τους με τον ευρω-αμερικανικό, κλασικό κινηματογράφο ή πιο σπάνια με μακρινές κινηματογραφίες της περιφέρειας.

Αυτή τη στιγμή της παρατεταμένης αβειαιότητας για την επόμενη μέρα, ενώ στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες προπαγανδίζεται και οργανώνεται «η επιστροφή στις αίθουσες», στην Αθήνα οι χειμερινοί κινηματογράφοι σφραγίζονται για άλλες δύο εβδομάδες με οποιαδήποτε καταστροφική επίπτωση μπορεί αυτό να έχει για την οικονομία του χώρου. Οι θεατές του σινεμά μένουν να επιλέξουν ή μια υπερβολική δόση θεάματος «της σειράς» σε μικρές οθόνες —τηλεόρασης, υπολογιστή— ή τις «αναγκαστικές» επανεκδόσεις «του συρμού». Και μετά από «μια σαιζόν στην κόλαση» τί θα συμβεί; Όποια μορφή κι αν έχει η επιβίωση του

**Κάθε Πέμπτη,
από 12-11-2020,
ώρα 7.00-10.00 μ.μ.
Διάρκεια: 20
συναντήσεις (60 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 300 ευρώ**

* Αν οι υγειονομικές εξελίξεις το απαιτήσουν, υπάρχει η δυνατότητα διεξαγωγής των μαθημάτων μέσω διαδικτύου. Παρακαλούνται όσοι/ες θελήσουν να τα παρακολουθήσουν, να δηλώσουν εγκαίρως το ενδιαφέρον τους —τουλάχιστον μια εβδομάδα πριν από την έναρξη— ώστε να οργανωθεί η ομάδα σε σχέση με τα πρωτόκολλα τα οποία ενδεχομένως θα ισχύουν.

κινηματογράφου, η παράξενη συγκυρία που διανύουμε θα την έχει σφραγίσει ανεξίτηλα.

Στις προηγούμενες εκδοχές αυτού του σεμιναρίου, όταν η παγκόσμια κινηματογραφική σκηνή ακόμα δεν είχε πληγεί από μια τόσο θεμελιακή κρίση, οι δημιουργοί, τα «είδη», τα ρεύματα, οι εθνικές κινηματογραφίες ερευνήθηκαν από διάφορες οπτικές γωνίες. Φέτος θα επιχειρήσουμε μια μετάθεση της έρευνάς μας στο πιο συγκεκριμένο στοιχείο που διαθέτουμε: στο φιλμ και την ανάλυσή του. Μια σειρά πολύ προσεκτικά επιλεγμένων, καλλιτεχνικών ταινιών από τέσσερις δεκαετίες της ιστορίας του παγκόσμιου κινηματογράφου θα προβληθούν και θα αναλυθούν στη διάρκεια των συναντήσεών μας. Αντιπροσωπευτικά έργα σημαντικών δημιουργών, που έχουν καθορίσει σε μεγάλο βαθμό τη διαδρομή του κινηματογράφου από τον κλασικισμό στον μοντερνισμό, διατηρούν, ιδιαίτερα σε αυτή την εποχή της ρευστότητας και της σύγχυσης, τη βαρύτητα και τη σημασία της οπτικής τους προτείνοντας μια εναλλακτική λύση στο διασκορπισμένο σε πολλαπλές οθόνες βλέμμα των θεατών της ψηφιακής εποχής. Το διακύβευμα του φετινού σεμιναρίου δεν είναι μόνο η επιστροφή στα καθαρά κινηματογραφικά κριτήρια που μας διδάσκει η τεχνική της φιλμικής ανάλυσης, αλλά μια διαφορετικά αρθρωμένη —«μονταρισμένη» αν προτιμάτε— θεωρία για την αισθητική και το νόημα του φιλμ όπως θα έλεγε ο Αϊζενστάιν.

Αναλυτικά ο κύκλος των συναντήσεων διαμορφώνεται ως εξής

1. *Νέμεσις/ Fury*, Fritz Lang, ΗΠΑ, 1936. Εισήγηση – προβολή.
2. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Μισανθρωπισμός και κοινωνική καταγγελία στον αμερικανικό κινηματογράφο των Ευρωπαίων.
3. *Τα ταξίδια του Σάλλιβαν/Sullivan's Travels*, Preston Sturges, ΗΠΑ, 1941. Εισήγηση – προβολή.
4. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Η κωμωδία του κινηματογράφου ως θεραπευτική παρέμβαση στην κοινωνική αδικία.
5. *Όψιμη άνοιξη/Banshun*, Οζού Γιασούτζιρό, Ιαπωνία, 1949. Εισήγηση – προβολή.

6. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Ο θάνατος της οικογένειας: Η Ηλέκτρα δε μένει πια εδώ.
7. *Η ζούγκλα της ασφάλτου/ The Asphalt Jungle*, John Huston, ΗΠΑ, 1950. Εισήγηση – προβολή.
8. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Το φιλμ νουάρ δεν υπάρχει;
9. *Ταξίδι στην Ιταλία/Viaggio in Italia*, Roberto Rossellini, Ιταλία, 1954.
10. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Έξοδος από τον νεορεαλισμό, είσοδος στην περιπέτεια του μοντερνισμού.
11. *Ο Λόγος/Ordet*, Carl Theodor Dreyer, Δανία, 1955. Εισήγηση-προβολή.
12. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Το αδύνατο αριστούργημα: αληθινά σώματα, ουράνια σάρκα.
13. *Ο εξολοθρευτής άγγελος/El ángel exterminador*, Luis Buñuel, Μεξικό, 1962. Εισήγηση – προβολή.
14. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Η μεγάλη ανατροπή του κινηματογράφου του δημιουργού στη δεκαετία της αμφισβήτησης.
15. *Η φλόγα που τρεμοσβήνει/Le feu follet*, Louis Malle, Γαλλία, 1963. Εισήγηση – προβολή.
16. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Στα σύνορα της Νουβέλ Βαγκ: το σινεμά της οικειότητας σε κατάθλιψη και υπαρξιακό αδιέξοδο.
17. *Μια γυναίκα παντρεμένη/Une femme mariée*, Jean-Luc Godard, Γαλλία, 1964. Εισήγηση – προβολή.
18. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Η σύγκρουση του έρωτα και του αστικού ζευγαριού σε μια διαφορετική εκδοχή του σινεμά του φύλου.
19. *Το θεώρημα/Teorema*, Pier-Paolo Pasolini, Ιταλία, 1968.
20. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση. Πριν από την έκρηξη: ο θαυματουργός καταλύτης της σεξουαλικότητας.

Ο **ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ** γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά και κινηματογράφο. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και πορτογαλικά. Έχει εργαστεί ως μεταφραστής, δημοσιογράφος και παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών. Με διάφορες ιδιότητες έχει συνεργαστεί στην παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών (σεναριογράφος, βοηθός, επιμελητής μουσικής, σκηνοθέτης, παραγωγός) και είναι συνδημιουργός, από κοινού με τη Μαριτίνα Πάσσαρη, της μεγάλου μήκους ταινίας *Η γυναίκα που επιστρέφει* το 1994. Από το 1975 άρχισε να ασχολείται με την κινηματογραφική θεωρία αρχικά ως συντάκτης και αργότερα ως αρχισυντάκτης του περιοδικού *Σύγχρονος κινηματογράφος*. Επί δεκαοκτώ χρόνια συνεργάστηκε με το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ως σύμβουλος προγράμματος, αναγνώστης σεναρίων κι επιμελητής εκδόσεων. Με την τελευταία του ιδιότητα υπογρά-

φει 11 μονογραφίες για σκηνοθέτες και μία έκδοση για τον βραζιλιάνικο κινηματογράφο. Από το 1994 ως το 2001 δίδαξε «Ιστορία και αισθητική του κινηματογράφου» και «Φιλμική ανάλυση» στο Πανεπιστήμιο Πατρών (Τμήμα Θεατρικών Σπουδών). Έχει συνεισφέρει πολλά δοκίμια και μελέτες σε ειδικές εκδόσεις για τον κινηματογράφο, έχει συμμετάσχει σε πλήθος εκδηλώσεων και υπήρξε συνδιοργανωτής με τον Γιάννη Παπαδάκη των Εβδομάδων Βραζιλιάνικου Σινεμά στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος. Συνεργάζεται με την ΕΔΣ από τον φθινόπωρο του 2011. Στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας πραγματοποίησε το 2017 το σεμινάριο «Κινηματογράφος και φιλοσοφία» και το 2018 το σεμινάριο «Κινηματογράφος 2018: Θεωρία, ιστορία, γεωπολιτική». Το καλοκαίρι του 2018 συνεργάστηκε με την Ταινιοθήκη στο μεγάλο αφιέρωμα στον Πιερ Πάολο Παζολίνι.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ*

ΕΛΣΑ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
6973 740363, el_liar@yahoo.gr

Η λειτουργία εργαστηρίου δημιουργικής γραφής είναι μια δραστηριότητα που οργανώνεται με κριτήριο αφ' ενός την πολύχρονη εμπειρία και σχέση της διδάσκουσας με την διαδικασία της γραφής, καθώς και με αντίστοιχα εργαστήρια και σεμινάρια, αφ' ετέρου την επιθυμία, όσων δηλώσουν συμμετοχή, να δοκιμασθούν στη γραφή, να ενημερωθούν για το τοπίο της συγγραφής, να οργανώσουν τις ιδέες τους, να αποκτήσουν νέες, να θητεύσουν στη γλώσσα και την αισθητική και να αποκτήσουν κίνητρο για την επιτυχία του συγγραφικού τους τολμήματος.

Προς το σκοπό αυτό διοργανώνονται δίωρα μαθήματα με εστίαση στη γραπτή δοκιμασία και στην απόκτηση και κατανόηση των τεχνικών και των αισθητικών τρόπων που θα διευκολύνουν την προσπάθεια των συμμετεχόντων. Ιδιαίτερο βάρος δίνεται στην παρουσίαση των ασκήσεων και των κειμένων στην ομάδα η οποία ασκεί τεκμηριωμένη κριτική, καθώς και στην διερεύνηση των δυνατοτήτων, των δυσκολιών και των προοπτικών που έχει το αφηγηματικό υλικό το οποίο είναι κάθε φορά υπό κρίση. Η φόρμα, η γλώσσα, το περιεχόμενο, η αφηγηματική δομή, εξετάζονται διεξοδικά και γίνονται κάποιες εναλλακτικές προτάσεις με στόχο να αναδειχθεί η πολυσημία της γλώσσας, η πολυμορφία, η σημασία της οπτικής γωνίας και της επιλογής αφηγητή, η ποικιλία των αποτυπωμάτων που αφήνει ο διαφορετικός ψυχισμός των ατόμων τα οποία εμπλέκονται στην περιπέτεια της γραφής. Η θεωρία και η πράξη, προπάντων, θα εναλλάσσονται όπως το απαιτούν οι ασκήσεις, το αφηγηματικό υλικό και οι ανάγκες και απορίες των συμμετεχόντων. Πρέπει βεβαίως να καταδειχθεί με κάθε τρόπο ότι δεν υπάρχει μια μεθοδολογία κοινή για όλους η χρήση της οποίας φέρνει πιο κοντά στη συγγραφή τον χρήστη

**Κάθε Δευτέρα,
από 9- 11-2020,
ώρα 7-9 μ.μ.
Διάρκεια 15
συναντήσεις (30
ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 150 ευρώ**

* Όσοι θέλουν να δηλώσουν συμμετοχή ή να ζητήσουν διευκρινίσεις, μπορούν να επικοινωνήσουν με τη διδάσκουσα.

της. Θεμελιώδες χαρακτηριστικό κάθε αφήγησης πρέπει να θεωρείται η υποκειμενική ματιά με την οποία συνθέτει καθείς το υλικό του, το διαμορφώνει και το διαχειρίζεται.

Η **ΕΛΣΑ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΥ** γεννήθηκε στην Κόρινθο. Είναι φιλόλογος κι έχει εργασθεί στη Μέση Εκπαίδευση. Έχει δημοσιεύσει τις συλλογές διηγημάτων *Οι Άλλες* (Νεφέλη: Αθήνα 1991), *Πλην Ενός* (Ίνδικτος: Αθήνα 1998), και το μυθιστόρημα *ο Σύλλογος* (Ίνδικτος: Αθήνα 2001). Με τον Γιάννη Πατίλη έχει επιμεληθεί την συγκεντρωτική έκδοση των ποιημάτων του Άγγελου Σημηριώτη (Πνευματικό Κέντρο Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής, Νέα Ιωνία 1995). Συμμετείχε στη συλλογική έκδοση κειμένων για την

εκπαίδευση με τον τίτλο *Αναπνέοντας κιμωλία – γραφές εκπαιδευτικών* (Σαββάλας, Αθήνα 1996). Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και διευθύντρια του Ποητικού Εργαστηρίου στο Ίδρυμα «Τάκης Σινόπουλος – Σπουδαστήριο Νεοελληνικής Ποίησης». Είναι ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Διαπολιτισμικών Σπουδών όπου οργανώνει Λέσχη Ανάγνωσης και διδάσκει Δημιουργική Γραφή. Άρθρα, κριτικές και σχολία της έχουν δημοσιευθεί σε εφημερίδες και περιοδικά.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Αριστοτέλους 47-49, 2ος όροφος, γρ. 14

(κοντά στην Πλατεία Βικτωρίας)

Αθήνα 104 34

τηλ. 210.3613855

transcultural@outlook.com.gr

ediasp.blogspot.com